

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

23 września

№ 82.

Rok 1927.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz.: 715—z dnia 29 sierpnia 1927 r. o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska techniczne I kategorii w dziale Ministerstwa Reform Rolnych. 1128

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 716**—Skarbu z dnia 31 sierpnia 1927 r. o organizacji Straży Celnej 1130
- 717**—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 16 września 1927 r. w sprawie przedłużenia ważności rozporządzenia o uldze celnej na elektrody z węgla 1131
- 718**—Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 16 września 1927 r. w sprawie ceł wozowych od metali półszlachetnych 1132
- 719**—Reform Rolnych z dnia 29 sierpnia 1927 r. w sprawie przeniesienia siedziby powiatowego urzędu ziemskiego z m. Dunilowicz do m. Postaw 1132
- 720**—Spraw Wewnętrznych z dnia 27 czerwca 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie uzgodnienia przepisów wykonawczych do konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką o ułatwieniach w małym ruchu granicznym oraz w sprawie ustalenia dla tegoż ruchu przejść granicznych 1132
- 721**—Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 13 sierpnia 1927 r. w przedmiocie zmiany §§ 53 i 54 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1927 r. o kasowości i rachunkowości związków komunalnych 1141
- 722**—Spraw Wewnętrznych z dnia 24 sierpnia 1927 r. o zmianie granic gmin Zakrzew i Wolanów w powiecie radomskim, województwie kieleckim. 1141
- 723**—Spraw Wewnętrznych z dnia 25 sierpnia 1927 r. o zmianie granic gmin Dworzec i Koszelewo w powiecie nowogrodzkim, województwie nowogrodzkim 1141
- 724**—Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1927 r. w sprawie zmiany granic gmin wiejskich Dobiesławice i Nagórzany w powiecie pińczowskim, województwie kieleckim 1141
- 725**—Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1927 r. o utworzeniu gminy wiejskiej Karolówka w powiecie rohatyńskim, województwie stanisławowskim 1142
- 726**—Spraw Wewnętrznych z dnia 13 września 1927 r. o zmianie granic gmin Bobrowniki i Wojkowice Kościelne w powiecie będzińskim, województwie kieleckim 1142
- 727**—Spraw Wewnętrznych z dnia 13 września 1927 r. o zniesieniu gmin wiejskich Słonne i Zaryte w powiecie makowskim, województwie krakowskim i o włączeniu ich terytorjów do gminy wiejskiej Rabka w tymże powiecie i województwie 1142
- 728**—Robót Publicznych z dnia 12 września 1927 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o organizacji urzędów dróg wodnych 1142
- 729**—Sprawiedliwości z dnia 9 sierpnia 1927 r. o dylokacji sądów pokoju w powiatach będzińskim i zawierciańskim w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu. 1145

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- Poz.: 730**—z dnia 5 września 1927 r. w sprawie ratyfikacji przez Królestwo Serbów, Chorwatów i Słowenów międzynarodowej Konwencji o zakazie pracy nocnej kobiet, zatrudnionych w przemyśle, podpisanej w Bernie dnia 26 września 1906 r. 1145
- 731**—z dnia 5 września 1927 r. w sprawie ratyfikacji przez Królestwo Serbów, Chorwatów i Słowenów międzynarodowej Konwencji w sprawie pracy nocnej młodocianych w przemyśle, przyjętej jako projekt dnia 28 listopada 1919 r. w Waszyngtonie na Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów. 1146
- 732**—z dnia 5 września 1927 r. w sprawie ratyfikacji przez Królestwo Serbów, Chorwatów i Słowenów międzynarodowej Konwencji w sprawie określenia najniższego wieku dopuszczania dzieci do pracy przemysłowej, przyjętej jako projekt dnia 28 listopada 1919 r. w Waszyngtonie na Ogólnej Konferencji Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów 1146

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- Poz.: 733**—z dnia 5 września 1927 r. w sprawie sprostowania daty rozciągnięcia na terytorjum Wolnego Miasta Gdańska Konwencji Handlowej z Włochami, podpisanej w Genui dnia 12 maja 1922 r. 1146
- 734**—z dnia 10 września 1927 r. w sprawie ratyfikacji przez Rząd Belgijski Konwencji i Statutu o wolności tranzytu, podpisanych w Barcelonie dnia 20 kwietnia 1921 r. 1146
- 735**—z dnia 14 września 1927 r. w sprawie przystąpienia Marokka (strefa francuska) do międzynarodowej Konwencji o zakazie pracy nocnej kobiet, zatrudnionych w przemyśle, podpisanej w Bernie dnia 26 września 1906 r. 1146

715.**Rozporządzenie Rady Ministrów**

z dnia 29 sierpnia 1927 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska techniczne I kategorii w dziale Ministerstwa Reform Rolnych.

Na podstawie art. 11 i 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) zarządza się co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska techniczne I kategorii w dziale Ministerstwa Reform Rolnych winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21, poz. 164) i złożyć egzamin, przepisany niniejszem rozporządzeniem.

§ 2. Do służby przygotowawczej dopuszczeni być mogą kandydaci, którzy odpowiadają warunkom, określonym w art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeżeli wykażą się dowodem odbycia wyższych studjów technicznych, zakończonych przepisaniem egzaminami w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. o zakładach naukowych i egzaminach szkolnych, wystarczających do osiągnięcia stanowiska w państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 64, poz. 629), względnie zwolnieni zostaną od wymaganego poziomu wykształcenia w trybie, przewidzianym w ustępie ostatnim art. 11 względnie w ustępie 1 art. 115 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

§ 3. Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wnosić do władzy, powołanej do mianowania. Do podań mają być dołączone: metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wymaganych studjów oraz dokładny życiorys. Przed przyjęciem do służby przygotowawczej władza, powołana do mianowania, zasięga opinii lekarza urzędowego co do stanu zdrowia kandydata.

§ 4. Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok. W czasie tej służby kandydat winien zapoznać się z czynnościami, należącemi do tej gałęzi służby technicznej w dziale Ministerstwa Reform Rolnych, w której pełni służbę, oraz z manipulacją kancelaryjno-biurową.

O wyniku służby przygotowawczej orzeka władza, powołana do mianowania, na podstawie sprawozdania bezpośredniej władzy służbowej praktykanta oraz opinii komisji kwalifikacyjnej.

Sprawozdanie winno zawierać ocenę pilności i uzdolnienia praktykanta oraz jego zachowania się w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej może władza, powołana do mianowania, zwolnić kandydata ze służby lub orzec przedłużenie służby przygotowawczej, jednak najwyżej na przeciąg dalszych dwóch lat. Jeżeli ponowna ocena wypadnie ujemnie, należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 5. Po ukończeniu pierwszego, a przed upływem trzeciego roku służby przygotowawczej z dodatnim wynikiem winien praktykant poddać się egzaminowi.

W razie niepoddania się egzaminowi w ciągu lat trzech od wstąpienia do służby należy kandydata zwolnić ze służby.

Podania o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić w drodze służbowej do władzy, powołanej do mianowania, która orzeka o dopuszczeniu do egzaminu, jego terminie i składzie komisji.

W przypadku, przewidzianym w ustępie drugim § 6, termin egzaminu i skład komisji egzaminacyjnej wyznacza prezes tego okręgowego urzędu ziemskiego, przy którym kandydat ma się poddać egzaminowi. Wyznaczanie terminu egzaminu następuje przytem na wniosek władzy, orzekającej o dopuszczeniu kandydata do egzaminu.

§ 6. Komisje egzaminacyjne ustanawia się przy Ministerstwie Reform Rolnych oraz przy okręgowych urzędach ziemskich.

O ile zajdą trudności utworzenia komisji egzaminacyjnej przy którymkolwiek okręgowym urzędzie ziemskim, może Minister Reform Rolnych przekazać egzaminowanie kandydatów z odnośnych okręgów komisjom egzaminacyjnym, utworzonym przy innych okręgowych urzędach ziemskich.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i dwóch komisarzy egzaminacyjnych.

Minister Reform Rolnych ustanawia na okres dwóch lat kalendarzowych listę przewodniczących komisji egzaminacyjnych, ich zastępców oraz komisarzy egzaminacyjnych z pośród podległych mu urzędników.

Jeden z członków komisji egzaminacyjnej musi mieć studja prawnicze, dwaj inni zaś członkowie wyższe studja techniczne, zakończone przepisaniem egzaminami. Przewodniczącemu służy prawo egzaminowania. Kolejność egzaminowania oznacza przewodniczący.

§ 7. Egzamin jest ustny i pisemny. Egzamin ustny winien odbyć się najpóźniej w terminie trzydniowym po pisemnym.

§ 8. Egzamin pisemny polega na wypracowaniu jednego lub dwóch tematów z tej gałęzi służby technicznej, w której kandydat odbył praktykę, wybranych przez komisję egzaminacyjną.

Przy wyborze przedmiotu winna komisja baczyć na to, aby kandydat o średnim uzdolnieniu mógł wypracować zadanie w przeciągu sześciu godzin. W żadnym razie egzamin nie może trwać dłużej, niż ośm godzin.

Egzamin pisemny odbywa się w lokalu urzędowym pod nadzorem jednego z członków komisji lub innego wyznaczonego urzędnika.

Kandydat winien mieć możliwość korzystania ze zbioru ustaw i rozporządzeń. Wszelka inna pomoc, w szczególności porozumiewanie się kandydatów między sobą lub z innymi osobami jest niedopuszczalne.

Kandydat po ukończeniu wypracowania przed opuszczeniem lokalu urzędowego oddaje je urzędnikowi sprawującemu nadzór, który stwierdza na wypracowaniu czas rozpoczęcia i ukończenia wypracowania i zabezpiecza wypracowanie przez opieczętowanie.

Egzamin pisemny odbywać się może równocześnie z kilku kandydatami.

§ 9. Przedmiotem egzaminu ustnego jest:

1) dokładna znajomość ustaw i przepisów, mających zastosowanie w odnośnej gałęzi służby technicznej w dziale Ministerstwa Reform Rolnych;

2) znajomość tych części ustaw i przepisów, które mają związek ze służbą techniczną w dziale Ministerstwa Reform Rolnych, jak ustaw i przepisów katastralnych, hipotecznych, leśnych, wodnych, drogowych i innych;

3) znajomość ustawy konstytucyjnej i przepisów o państwowej służbie cywilnej;

4) ogólna znajomość ustroju i zakresu działania władz i urzędów państwowych i samorządowych;

5) ogólna znajomość zasad kancelaryjno-manipulacyjnych.

Prócz tego winien kandydat przy egzaminie ustnym objaśnić załatwienie tematów egzaminu pisemnego.

Komisja egzaminacyjna winna zwrócić przede wszystkim uwagę, czy i w jakim stopniu kandydat posiada zdolność pojmowania i praktycznego zastosowania obowiązujących ustaw i przepisów.

Egzamin ustny odbywa się z każdym kandydatem osobno i nie może trwać dłużej niż dwie godziny.

§ 10. Jeżeli komisja egzaminacyjna uzna wypracowanie pisemne jednomyślnie za nieudane, uważa się egzamin za niezłożony i bez egzaminu ustnego oddala się kandydata ze stopniem „niedostatecznie”.

W przeciwnym razie po odbyciu egzaminu ustnego stwierdza się wynik z równomiernem uwzględnieniem pisemnego i ustnego egzaminu.

Wynik egzaminu oznacza się stopniami:

1) „bardzo dobry”, jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

2) „dobry”, jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

3) „dostateczny”, jeżeli wiadomości kandydata są wystarczające;

4) „niedostateczny”, jeżeli wiadomości kandydata są niewystarczające.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu komisja oznacza termin powtórzenia egzaminu. Termin ten nie może być krótszy niż pół roku, nie dłuższy zaś niż rok.

W razie ponownego niedostatecznego wyniku egzaminu powtarzać nie wolno i należy kandydata zwolnić ze służby.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne. Ostatni daje głos przewodniczący.

§ 11. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, tematy egzaminu pisemnego i ocenę wypracowań, pytania egzaminu ustnego i ocenę poszczególnych odpowiedzi, tudzież uchwałę komisji co do wyniku egzaminu.

§ 12. Na dowód poddania się egzaminowi otrzymuje kandydat świadectwo urzędowe, wystawione przez komisję według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego komisji i komisarzy egzaminacyjnych oraz zaopatrzone pieczęcią tego urzędu, przy którym komisja została ustanowiona.

§ 13. Kandydatom, którzy nie pełnią służby w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się normalne diety i zwrot kosztów podróży.

§ 14. W wyjątkowych wypadkach Rada Ministrów na wniosek Ministra Reform Rolnych może zwolnić poszczególnych kandydatów na stanowiska, wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, w całości lub w części od egzaminu praktycznego, ustanowionego niniejszem rozporządzeniem.

§ 15. Urzędnik mianowany do odwołania (pro wizoryczny), zajmujący stanowisko techniczne I kategorii w dziale Ministerstwa Reform Rolnych, na wypadek zamiaru mianowania go na stałe może być zwolniony od służby przygotowawczej, jeżeli przesłużył przynajmniej rok na tem stanowisku, winien być jednak poddany egzaminowi praktycznemu według postanowień niniejszego rozporządzenia, o ile nie zostanie do niego zastosowane postanowienie § 14. Przepis powyższy stosuje się analogicznie do pracowników kontraktowych.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Wzór do § 12 rozp. Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (poz. 715).

L. protokołu egzaminacyjnego.

Ś W I A D E C T W O.

Pan
(charakter służbowy)
podał się w dniach

na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 715) egzaminowi na stanowiska techniczne w dziale Ministerstwa Reform Rolnych i złożył go z wynikiem

..... dnia 192... r.

(Pieczęć)

Komisja egzaminacyjna przy

Przewodniczący komisji:

Komisarze egzaminacyjni:

716.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 sierpnia 1927 r.

o organizacji Straży Celnej.

Na podstawie art. 4 i 11 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządzam co następuje:

§ 1. Straż celna, powołana do celnej ochrony granic i zapobiegania nielegalnemu przekraczaniu granicy, jest organem wykonawczym władz celnych, podległym Ministrowi Skarbu.

§ 2. Straż celna tworzy umundurowany i uzbrojony korpus, zorganizowany pod względem dyscypliny na sposób wojskowy.

§ 3. Straż celna pełni służbę wzdłuż linii celnej, przyczem działalność jej w zasadzie nie rozciąga się w głąb kraju poza obszar powiatów granicznych.

§ 4. Obowiązkiem straży celnej w zakresie celnej ochrony granic jest zapobieganie przestępstwom celnym przez:

- 1) nadzorowanie granicznego ruchu towarowego poza urzędami celnymi;
- 2) śledzenie i ujawnianie przemytnictwa i innych przekroczeń przepisów celnych, walutowych i przepisów o obrocie towarowym z zagranicą, oraz stosowanie środków prawnych, zmierzających do wdrożenia przepisanej ustawą postępowania karnego i do zabezpieczenia kary.

Ponadto do obowiązków straży celnej należy:

- a) ściganie czynów karygodnych, przewidzianych w ustawach o podatkach spożywczych i monopolach państwowych, o ile zostały wykryte przez straż celną przy sposobności wykonywania jej właściwych obowiązków służbowych,
- b) wykonywanie wszelkich innych czynności w zakresie administracji skarbowej, zleconych przez władzę przełożoną, także poza obszarem, określonym w § 3 niniejszego rozporządzenia.

Przy wykonywaniu obowiązków służbowych, wymienionych w § 4, funkcjonariusze straży celnej korzystają z uprawnień przewidzianych w ustawie z dnia 14 grudnia 1923 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 5, poz. 37) i w rozporządzeniu wykonawczem do tej ustawy z dnia 24 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 576).

Straży celnej w wykonywaniu strażniczej służby granicznej i wywiadowczej przysługuje prawo użycia broni według obowiązujących przepisów.

Zakres działania straży celnej i sposób wykonywania przez nią służby w przedmiocie zapobiegania nielegalnemu przekraczaniu granicy określi Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 5. Straż celna tworzy organizacyjnie naczelną inspektorat, inspektoraty okręgowe, inspektoraty, komisariaty i placówki.

Zadaniem naczelnego inspektora straży celnej jest sprawowanie zarządu strażą celną w zakresie organizacyjnym, osobowym, wyszkolenia, materialnego zaopatrzenia i budżetowym oraz kierownictwo służbą i nadzór nad nią. Naczelną inspektorat podlega Ministrowi Skarbu i działa w porozumieniu z Dyrektorem Departamentu Cel.

Ilość, siedzibę i terytorjalny zakres działania oraz stan osobowy inspektoratów okręgowych ustala Minister Skarbu, inspektoratów oraz komisariatów ustala naczelną inspektorat.

Ilość, siedzibę i stan osobowy placówek ustala inspektorat okręgowy.

Kierownik placówki podlega kierownikowi komisariatatu, kierownik komisariatatu — kierownikowi inspektoratu, kierownik inspektoratu — kierownikowi inspektoratu okręgowego, ten zaś ostatni — naczelnemu inspektorowi.

§ 6. Kierowników inspektoratów okręgowych wyznacza Minister Skarbu, kierowników inspektoratów — naczelną inspektorat, kierowników komisariatatów — inspektorat okręgowy, kierowników placówek — inspektorat.

§ 7. Zadaniem kierownika inspektoratu okręgowego i inspektoratu jest kierowanie ochroną granicy na podległych im odcinkach i kontrola służby wykonywanej przez straż celną, a w ważniejszych wypadkach bezpośrednio zarządzanie służbą i osobisty nadzór nad jej wykonaniem.

W zakresie celnej ochrony granic inspektorat okręgowy wykonywa zarządzenia kierownika władzy celnej II instancji.

Zadaniem kierownika komisariatatu jest zarządzanie służby na odcinkach podległych placówek, kontrola nad jej wykonaniem, a w ważniejszych wypadkach współdziałanie w bezpośrednim wykonywaniu służby ochrony granic.

Ponadto zadaniem kierownika inspektoratu okręgowego, inspektoratu i komisariatatu jest czuwanie nad tem, by granica była należycie strzeżona, by straż celna przestrzegała ściśle obowiązującej dyscypliny oraz istniejących przepisów i z przepisami temi była dokładnie obznajmiona, aby przedmioty oddane strażi celnej do użytku, a stanowiące własność skarbo-